

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تاب آوری در زوجین ناسازگار

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 3، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

رخساره صیدمحمدی - کارشناسی ارشد دانشگاه اراک

منصور عبدی - استادیار گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه اراک

بهمن یاسبلاغی شراهی - استادیار گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر تاب آوری هیجانی، همبستگی خانواده در زوجین ناسازگار بود. جامعه آماری پژوهش کلیه زوجین ناسازگار شهر اراک بود که به منظور انجام این پژوهش ۳۰ زوج مراجعه کننده به کلینیک روان شناختی بهاران شهر اراک به شیوه نمونه گیری طبقه ای و سپس از بین آن ها به شیوه نمونه گیری در دسترس در دو گروه آزمایش و گواه قرار گرفتند. پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با پیش آزمون و پس آزمون بود. ابزار مورد استفاده عبارت اند از پرسشنامه سازگاری زناشویی اسپانیر (۱۹۷۶)، پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳)، گروه گواه طی ۸ جلسه تحت درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) قرار گرفتند. برای تجزیه تحلیل داده ها از تحلیل کواریانس با استفاده از SPSS ۲۲ استفاده شد. مقدار ضریب اتا نشان می دهد، اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تاب آوری هیجانی ۴۲ درصد، نتایج به دست آمده نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد می تواند تاب آوری هیجانی، در زوجین ناسازگار را افزایش دهد

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، تاب آوری هیجانی، ناسازگاری زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1458616>

